

Rozjímania na sviatok svätého Jána, apoštola a evanjelistu

Rozjímanie na sviatok svätého Jána, apoštola a evanjelistu (27. decembra). Navrhované témy sú: učeník, ktorého Ježiš miloval; Božia trpezlivosť nás premieňa; milovať tak, ako miluje Ježiš.

PETER A JÁN, keď počuli svedectvo Márie Magdalény, bežali k prázdnemu Pánovmu hrobu. V tomto úryvku dnešného evanjelia sa štvrtý evanjelista predstavuje ako učeník, „ktorého Ježiš miloval“ (Jn 20, 2).

Prečo bol Ján, ktorého sviatok slávime, milovaným učeníkom, Kristovým obľúbencom? Možno preto, že bol najmladší, alebo možno preto, že práve on najviac potreboval túto zvláštnu náklonnosť... Možno pre jeho ohnivú povahu, alebo jednoducho preto, že Ježiš to tak chcel. Vieme len to, že svätý Ján bol presvedčený, že práve on je uschovateľom nezameniteľnej náklonnosti, s akou sa k nemu Pán správal.

Všetci však môžeme povedať, že nás Boh miluje osobitným, jedinečným a výlučným spôsobom. Je to súčasť tajomstva jeho lásky k nám. Viera nás o tom uistuje, ale naše srdcia sa tomu niekedy trochu zdráhajú uveriť. V skutočnosti nám „Vianoce pripomínajú, že Boh naďalej miluje každého človeka. Mne, tebe, každému z nás dnes hovorí: "Milujem ťa a vždy ťa budem milovať, v mojich očiach si vzácny“[1]. V

skutočnosti, tak ako to urobil so svätým Jánom, „Pán chce, aby každý z nás bol učeníkom, ktorý s ním žije osobné priateľstvo. Aby sme to dosiahli, nestačí ho navonok nasledovať a počúvať, musíme s ním aj žiť a podobať sa mu. To je možné len v rámci vzťahu veľkej dôvernosti, preniknutého teplom úplnej dôvery. To sa deje medzi priateľmi“[2].

JÁN BOL PRUDKÝ a Ježiš to dobre vedel, keď si ho vybral. Keď ich napríklad neprijali v Samárii, milovaný učeník sa ho spýtal: „Chceš, aby sme povedali: Nech zostúpi oheň z neba a strávi ich?“ (Lk 9, 54). Pri inej príležitosti, sebavedomý, povedal Ježišovi, že zakázali vyháňať démonov tomu, kto nešiel s nimi (porov. Mk 9, 38). Ježiš vždy trpezlivo počúva. Koľko hodín sa museli deliť o to, aby usmernili ten spaľujúci oheň

a aby v jeho duši vyrástlo semeno autentickej lásky. „Niekedy sa stáva, že proti trpezlivosti, s ktorou Boh obrába terén dejín a obrába aj terén našich srdc, staviame netrpezlivosť tých, ktorí všetko posudzujú okamžite: teraz alebo nikdy, teraz, teraz, teraz. A tak strácame túto cnosť, *malú*, ale najkrajšiu cnosť: nádej“[3].

Ján sa dobre naučil Majstrove lekcie, pretože vedel, že je milovaný. Evanjeliá nám umožňujú sledovať zmenu, ktorá sa v Jánovi odohrávala. Napríklad v behu ku hrobu, ktorý dnes čítame, ho vidíme menej ohnivého, má úctu počkať, kým vstúpi Peter: „Vtedy vošiel aj druhý učeník, ktorý prišiel ku hrobu skôr, videl a uveril“ (Jn 20, 8). Na konci svojho života bude prvým kresťanom neúnavne opakovať to, čo je podstatou evanjeliového posolstva: „Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska pochádza od Boha a každý,

kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha“ (1 Jn 4, 7). Svätý Hieronym rozpráva, ako sa učeníci svätého Jána na sklonku jeho života pýtali, prečo to tak často opakuje; a rozpráva, ako evanjelista odpovedal: „Lebo toto je Pánovo prikázanie a už len jeho plnenie je viac než dosť“[4].

„MAJTE SA RADI,“ opakoval svätý Josemaría. „A keď to hovorím, hovorím vám to, čo je podstatou kresťanstva: *Deus caritas est* (1 Jn 4, 8), Boh je láska. Pamätáte sa na toho Jána (...)?“ Zakladateľ Opus Dei potom pripomenul, čo apoštol povedal, keď už bol „starý, starý, starý, hoci sa musel cítiť mladý, mladý“[5]: že kresťanské posolstvo sa dá zhrnúť „nie do toho, že my sme milovali Boha, ale že on prvý miloval nás a poslal svojho Syna, aby bol obetou zmierenia za naše hriechy“ (1

Jn 4, 10). Preto sú v očiach kresťana všetci ľudia adresátmi nekonečnej Božej lásky.

„Boh nás predišiel darom svojho Syna. Znovu a znovu nás predchádza nečakaným spôsobom (...) Vždy znovu začína s nami, ale očakáva, že budeme milovať s ním. Miluje nás, aby sme sa stali ľuďmi, ktorí milujú spolu s ním, a aby bol na zemi pokoj“^[6]. Po vyslovení želania ohnivého dažďa, ktorý by pohltil mesto Samária, Ján rozpráva scénu Ježiša a Samaritánky. Je jediným evanjelistom, ktorý tak robí. Možno bolo toto rozprávanie plodom jedného z jeho mnohých rozhovorov s Majstrom, ktorý mu chcel vysvetliť, prečo má milovať všetkých, ako ich miluje Boh Otec.

Ján je napokon učeníkom, ktorý dostáva od Ježiša sladkú úlohu postarať sa o Pannu Máriu. Kto sa o koho postaral? Určite obaja splnili

svoje poslanie plní radosti a vďačnosti. Mária, ktorá videla všetkých ľudí cez svojho syna, milovala Jána, aby splnila Ježišovu poslednú vôľu. Môžeme sa obrátiť na ňu a na svätého Jána, aby Boh vložil do našich srdc tú lásku, ktorá sa stane plodnou v druhých.

[1] František, *Homília*, 24-XII-2019.

[2] Benedikt XVI, *Audiencia*, 5-VII-2016.

[3] František, *Homília*, 2-II-2021.

[4] Svätý Hieroným, *Komentár k Listu Galatánom*, 3, 6.

[5] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 19-III-1964.

[6] Benedikt XVI, *Homília* 24-XII-2010.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimania-na-sviatok-
svateho-jana-apostola-a-evanjelistu/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimania-na-sviatok-svateho-jana-apostola-a-evanjelistu/)
(01.04.2026)